

— Det er bemærket, at der naturligvis kan begæres særlig Afstemning over de enkelte Personer. Det kan ikke nægtes, at nogle kunne være mere værdige til Indfødsret end andre, og dersom der paa et senere Trin af Forhandlingerne i Rigsdagen skulde blive Tale om at udstemme en eller anden, saa vil det jo have sin Betydning allerede nu, om der i Tinget kom Tilfældigheder i den Retning, men naar det ikke er Tilfældet, saa anbefaler jeg at vedtage alle de stillede Endringsforslag, saaledes som de findes i Slutningen af Betænkningen.

D. Scavenius: Jeg kan paa Mindretallets Vegne nærmest henvisse til Betænkningen, hvor det meste vil findes af det, som jeg har at udtale i Anledning af denne Sag, men jeg vil dog kunne nogle faa Bemærkninger til det, der er fremkommet fra den ærede Ordfører. Jeg kan da ganske slutte mig til de Udtalelser, som nærmest vedrørte Uvilligheden af, at der kunde komme sælles Regler i de forskellige Lande og da navnlig i Nabolandene lige over for dette Forhold; der er ikke nogen som helst Tvivl om, at det vilde lette Ordningen grumme meget. Men Forholdet er jo nu dette, at man saa godt som i alle Lande eller vist nok alle Lande gaar langt strengere frem med Meddelelse af Indfødsret eller Statsborgerret — som det allerede er omtalt, er det to Udtryk, der ikke ganske dække hinanden — end man gør her til Lands og da navnlig, naar Spørgsmaalet er om et af de Punkter, der have været Genstand for særlig Overvejelse her, nemlig Spørgsmaalet om den økonomiske Selvstændighed. Paa dette Punkt stilles der i andre Lande, navnlig ogsaa i vort Naboland Sverige, langt strengere Fordringer, end vi hidtil have gjort i Praksis herhjemme, og det forekommer mig derfor, at der netop af særligt Hensyn til de ny Love kunde være Grund for os til at tage lidt Hæb i Sejlene, indtil man har naaet nogen Selvstændighed paa dette Omraade og da ikke mindst netop lige over for vort Naboland, hvorfra der saa hyppig flyttes frem og tilbage. Nu er jo ganske rigtig Forholdet dette, at man ikke mellem de to Ting hidtil har været enig om Fællesregler, ikke har været enig om at fastslaa saadanne Bestemmelser, som virkelig ere Reg-

ler, der skulle være uafvigelige Betingelser for, at der kan tildeles en Person Indfødsret. Det har der ganske vist ikke, men i Praksis er man jo dog i Reglen bleven enig om at arbejde paa et saadant Fællesgrundlag, at have en sælles Grundopfattelse af den Grundbetragtning, som man skulde anvende ved Meddelelse af Indfødsret. Naar man nu fra Landstingets Side, saaledes som det vil fremgaa af Landstingets Betænkning, har fraveget disse Regler eller har udtalt, at man ikke vilde forlange saadanne aldeles bestemte Regler som en Betingelse, er dette jo ingenlunde noget Udtryk for, at man ikke mener, at man maa have et saadant sælles Udgangspunkt over for visse Sider af denne Sag. Det vil jo ogsaa let ses, at har man ikke det, kommer man til at svæve ganske i Luften ved Meddelelse af Indfødsret. Man kommer da til, enten at lade enhver faa Indfødsret, som begære det, eller ogsaa lade Spørgsmaalet være Genstand for et ret personligt eller tilfældigt Skøn eller afhængigt af, om den vedkommende just har en eller anden Fortaler i de respektive Ting, og det maa man vist være enig om, ikke er noget heldigt Forhold. — Naar man nu ser paa Lovforslaget, saaledes som det ligger til Behandling her i Aar, vil man jo let se, at det er et bethdelig større Antal Personer, som i Aar have søgt Indfødsret end nogen Sinde tidligere. Saa vidt jeg ved, er det tre Gange saa mange som det største Antal tidligere, maaste med Undtagelse af et enkelt Aar, og denne Tredjedel af det Tal, som i Aar har ansøgt om Indfødsret, er jo endogsaa meget sjældent naaet. Naar man saa ser paa det Tal, nemlig 18, som fra Landstingets Side er bleven udført, som man der ikke har fundet det rigtigt at give Indfødsret, er det sikkert et meget lille Tal, og jeg tror, at man maa indrømme, at man netop med dette Synspunkt for Øje, den økonomiske Selvstændighed, er gaaet overmaade lemsældigt og human til Værk. Det tror jeg ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om. Jeg tror saaledes, at selv om man kun vilde træve et Lavmaal i saa Henseende, vilde man meget vel kunne gaa til at vedtage Lovforslaget i den Stikelse, hvori det er kommen til os fra Landstinget. Der er jo fra Landstingets Side ingenlunde